

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu JUDr. Milana Čiča a zo sudcov JUDr. Júliusa Černáka, JUDr. Jána Drgonca, JUDr. Jána Klučku, JUDr. Viery Mrázovej, JUDr. Štefana Ogurčáka, JUDr. Richarda Rapanta a JUDr. Tibora Šafárika na verejnom zasadnutí 27. februára 1997 prerokoval návrh skupiny 46 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpenej poslancom Ing. Viliamom Vaškovičom, proti vláde Slovenskej republiky, zastúpenej JUDr. Helenou Štrbíkovicou, na začatie konania podľa čl. 125 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky o vyslovenie nesúlady označených ustanovení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov, s Ústavou Slovenskej republiky, so zákonom č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov a so zákonom č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov a takto

r o z h o d o l :

1. Ustanovenia §8 ods. 1, 3 a 8 písm. g) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e s ú** v súlade s čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ani s § 50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov.

2. Ustanovenie §8 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e j e** v súlade s čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s § 50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov, ani s §5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Ustanovenia §8 ods. 6, § 11 ods. 1 v časti "je oprávnená poisťovňa uvedená v registri podľa § 8 ods. 7 a", § 11 ods. 2 v časti "len ak je táto banka uvedená v registri podľa §8 ods. 7" nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e s ú** v súlade s čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ani s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z.

4. Ustanovenie §8 ods. 8 písm. e) v časti "je fondom splnomocnený osobitnou zmluvou uzatvorenou medzi fondom a obchodníkom s cennými papiermi, či koná v súlade s podmienkami tejto zmluvy a či" nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e j e** v súlade s čl. 35 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a ďalej **n i e j e** v súlade s čl. 55 ods. 2, čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ani s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z.

5. Ustanovenie §8 ods. 9 v častiach "a cena dohodnutá v zmluve je primeraná", "bolo", "udelené po účinnosti tohto nariadenia a", celá tretia veta uvedeného paragrafu nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994

Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e j e** v súlade s čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 2 a s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

6. Ustanovenie §9 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e j e** v súlade s čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s §24 ods. 9 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., ani s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z.

7. Ustanovenie §13 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov **n i e j e** v súlade s čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s §24 ods. 7 písm. e) zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., ani s § 46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z.

8. Vo zvyšnej časti sa návrhu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Navrhovateľ, skupina 46 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, podal 6. júna 1996 na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania o súlade nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov (ďalej len "nariadenie vlády č. 139/1996 Z. z.") v označených ustanoveniach s ústavou, zákonom č. 92/1991

Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov"), zákonom č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov") a zákonom č. 472/1990 Zb. o miestnej štátnej správe v znení neskorších predpisov podľa čl. 125 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") a podľa §37 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z.

Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov bol na výzvu ústavného súdu skupinou poslancov doplnený 26. júna 1996 a spresnený v časti IV., týkajúcej sa znenia nálezu.

Navrhovateľ, skupina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "navrhovateľ") navrhol, aby ústavný súd rozhodol nálezom tohto znenia:

"1. Ustanovenie §8 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 13 ods. 1, s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov a s §50 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov.

2. Ustanovenie §8 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 2 ods. 2, s čl. 13 ods. 1 a s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších

predpisov, s §50 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov a s §7 zákona č. 472/1990 Zb. o miestnej štátnej správe.

3. Ustanovenie §8 ods. 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 13 ods. 1 a s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

4. Ustanovenie §8 ods. 6 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 13 ods. 1 a s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

5. Ustanovenie §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov v časti "je fondom splnomocnený osobitnou zmluvou uzatvorenou medzi fondom a obchodníkom s cennými papiermi, či koná v súlade s podmienkami tejto zmluvy a či" nie je v súlade s čl. 12 ods. 1 druhou vetou, s čl. 13 ods. 2 a 3, s čl. 35 ods. 1 a 2, s čl. 55 ods. 2 prvou vetou a s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

6. Ustanovenie §8 ods. 8 písm. g) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných

kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov a s §50 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov.

7. Ustanovenie §8 ods. 9 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov v častiach:

- v prvej vete slová "a cena dohodnutá v zmluve je primeraná",
- v druhej vete slovo "bolo" a slová "udelené po účinnosti tohto nariadenia a",
- tretia veta celá,

nie je v súlade s čl. 20 ods. 1 a 4 a s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

8. Ustanovenie §9 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 a s §24 ods. 9 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

9. Ustanovenie §9 ods. 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 a s §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

10. Ustanovenie §11 ods. 1 v časti "je oprávnená poisťovňa uvedená v registri podľa §8 ods. 7 a" a ods. 2 v časti "len ak je táto banka uvedená v registri podľa §8 ods. 7" nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996

Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §24 ods. 8 písm. c) a d) a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

11. Ustanovenie §12 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov v časti poslednej vety nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 a s §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

12. Ustanovenie §13 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s §46 ods. 2 a s §24 ods. 7 písm. e) zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov."

Podľa názoru navrhovateľa nie sú označené ustanovenia nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. (celé alebo ich časti) v súlade s uvedenými právnymi predpismi (ich časťami) vyššej právnej sily.

Navrhovateľ z dôvodu, že nariadenie vlády č. 139/1996 Z. z. sa týka veľkého počtu fyzických aj právnických osôb a jeho uplatnenie môže viesť k značným škodám v procese privatizácie navrhol, aby ústavný súd vec považoval za naliehavú.

Ústavný súd listom zo 4. júla 1996 požiadal predsedu vlády Slovenskej republiky o zaslanie stanoviska k návrhu skupiny poslancov. Vláda Slovenskej republiky stanovisko predložila na ústnom pojednávaní.

Podľa §4 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. predseda ústavného súdu zvolal zasadnutie pléna na konanie o návrhu na 25. február 1997. Pred začatím konania pléna ústavný súd dostal žiadosť podpredsedníčky vlády Slovenskej republiky JUDr. Kataríny Tóthovej o odročenie pléna pre náhle ochorenie zástupcu vlády. Zástupca navrhovateľa žiadal, aby ústavný súd ďalej konal. Predseda ústavného súdu prerušil verejné zasadnutie pléna a na neverejnom zasadnutí plénum vyhovel žiadosti podpredsedníčky vlády a rozhodlo o odročení ústneho pojednávania na 27. február 1997.

Na ústnom pojednávaní zástupca navrhovateľa zopakoval podstatné časti návrhu, a okrem toho pozmenil a rozšíril pôvodný návrh.

Táto zmena sa týkala bodu 2 pôvodného návrhu v rozsahu vzťahu § 8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s §7 zákona č. 472/1990 Zb. o miestnej štátnej správe v znení neskorších predpisov. Tento zákon bol zrušený §16 zákona č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zástupca požiadal ústavný súd, aby namiesto namietnutého nesúladu §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s §7 zákona č. 472/1990 Zb. v znení neskorších predpisov preskúmal súlad §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s §5 zákona č. 222/1996 Z. z. z rovnakých dôvodov, aké uviedol v pôvodnom návrhu, pretože ustanovenie §5 zákona č. 222/1996 Z. z. je obsahovo identické s §7 zákona č. 472/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. Ústavný súd túto úpravu pôvodného návrhu prijal a rozhodol o nej.

Zástupca navrhovateľa rozšíril pôvodný návrh o novú námietku nesúladu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s §18 ods. 1 zákona č. 188/1994 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže.

Ústavný súd namietnutý nesúlad nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie o celom návrhu.

Zástupkyňa vlády Slovenskej republiky (ďalej len "vláda") svoje vystúpenie zamerala predovšetkým na odôvodnenie súladu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. so zákonom č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Vo svojom vystúpení ďalej odôvodnila postoj vlády, podľa ktorého vydaním nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. vláda neprekročila splnomocnenie podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a uviedla aj protiargumenty voči ďalším tvrdeniam navrhovateľa. Ďalej uviedla, že vláda nepokladá napadnuté ustanovenia §8 ods. 1, 2, 3, 6, 7, 8 písm. e) a g) a ods. 9, §9 ods. 2 a 3, §11, § 12 a §13 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. v znení nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. za rozporné s čl. 120 ods. 1 v spojitosti s čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy a s §46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Vláda navrhla, aby ústavný súd návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky odmietol ako neopodstatnený.

Vláda sa vo svojom protinávrrhu nevyjadrila k tej časti návrhu, v ktorej navrhovateľ namietal nesúlad nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s druhou vetou čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 35 ods.1 a 2 a čl. 55 ods. 2 ústavy, ani k namietnutému nesúladu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. so zákonom č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Po vypočutí názorov účastníkov konania a následnej diskusii k nim ústavný súd konštatoval, že sa dostatočne oboznámil so všetkými podstatnými okolnosťami dôležitými pre to, aby o návrhu rozhodol.

Ústavný súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o návrhu vychádzal z nasledujúcich právnych úvah:

II.

NAMIETNUTÝ NESÚLAD S ČLÁNKOM 120 ODS. 1 ÚSTAVY,
S §24 A §46 ZÁKONA Č. 92/1991 ZB. V ZNENÍ
NESKORŠÍCH PREDPISOV A S §50 ODS. 1 ZÁKONA Č. 600/1992 ZB.
V ZNENÍ NESKORŠÍCH PREDPISOV

Navrhovateľ namietal, že vláda v nariadení vlády č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov prijala právnu úpravu, ktorá vo viacerých ustanoveniach presahuje rámec splnomocnenia podľa § 46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Prekročenie právomoci sa podľa navrhovateľa týkalo čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 druhá veta, čl. 13 ods. 1, 2 a 3 a čl. 120 ods. 1 ústavy.

Odporca k tejto námietke uviedol, že podstata nezhôd s navrhovateľom vyplýva z jeho interpretácie obsahu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. Navrhovateľ interpretuje ustanovenia nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. ako podmienky určené nad rámec splnomocnenia §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. Podľa názoru odporcu v §24 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. sa upravujú základné princípy nakladania s dlhopisom Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len "fond") s tým, že celý proces nakladania s dlhopisom fondu nie je podrobne upravený. Preto zákonodarca splnomocnil vládu, aby nakladanie s dlhopisom fondu upravila v nariadení vlády.

Ústavný súd v konaní o návrhu najskôr vychádzal z ustanovenia čl. 2 ods. 2 ústavy, z ktorého vyplýva, že štátne orgány Slovenskej republiky nesmú konať nad rámec toho, čo im ústava dovoľuje. Toto pravidlo správania štátnych orgánov sa vzťahuje na originálnu aj odvodenú tvorbu práva. Normotvorná činnosť Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "národná rada") pri prijímaní zákonov je určená ústavou. Môže prijať akýkoľvek zákon, pokiaľ pri tom neporuší ústavu. Pôsobnosť orgánov výkonnej moci pri tvorbe práva je v porovnaní s národnou radou užšia. Výkonná moc sa môže uplatniť normatívnou činnosťou podľa čl. 120 ústavy alebo podľa čl. 123 ústavy.

Podľa čl. 120 ods. 1 ústavy: "Na vykonanie zákona a v jeho medziach môže vláda vydávať nariadenia."

Podľa čl. 123 ústavy: "Ministerstvá a iné orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sa vyhlasujú spôsobom, ktorý ustanoví zákon."

Vláda ani ministerstvá a iné orgány štátnej správy nemôžu vydať všeobecne záväzný právny predpis upravujúci spoločenské vzťahy, ktoré národná rada neupravila zákonom. Všeobecne záväzným právnym predpisom orgánu výkonnej moci nemožno upraviť spoločenský vzťah vo väčšom rozsahu, než ustanovuje zákon, ani spôsobom odporujúcim zákonu.

Ministerstvá a iné orgány štátnej správy môžu normotvornú pôsobnosť podľa čl. 123 ústavy uplatniť len vtedy, ak ich národná rada v zákone výslovne splnomocní vydať všeobecne záväzný právny predpis na vykonanie tohto zákona. Vláda má širšiu normotvornú kompetenciu, pretože ústava v čl. 120 ju oprávňuje vydať nariadenie vlády na vykonanie zákona aj bez výslovného dovolenia udeleného v zákone.

Rozsah normotvornej právomoci vyplývajúcej zo splnomocnenia vlády je však obmedzený nielen podmienkami uvedenými v čl. 120 ods. 1, ale aj ďalšími ustanoveniami ústavy. Podľa čl. 13 ods. 2 ústavy: "Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom." Podľa čl. 13 ods. 3 ústavy: "Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky."

Podľa citovaných ustanovení ústavy vláda teda nariadením nemôže ustanoviť medze základných práv a slobôd, nemôže tieto práva a slobody

obmedziť, či už určením povinností alebo akokoľvek inak. Ústavné splnomocnenie podľa čl. 120 ods. 1 teda nedovoľuje vláde obmedziť práva upravené v Druhej hlave ústavy.

Ústava ďalej neumožňuje vláde využiť splnomocnenie podľa čl. 120 ods. 1 ani na úpravu vzťahov, ktoré sa podľa ďalších hláv ústavy majú upraviť zákonom (napr. vláda nemôže prijať štátny rozpočet, lebo podľa čl. 58 ods. 1 druhej vety: "Štátny rozpočet sa prijíma zákonom."), prípadne všeobecne záväzným nariadením obce podľa čl. 68 ústavy.

Normotvornú pôsobnosť vlády determinuje aj vôľa Národnej rady Slovenskej republiky. Základom tohto vzťahu je čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého: "Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon." Ak národná rada neprejaví svoju vôľu, aby vláda vydala nariadenie, vláda môže uplatniť svoje splnomocnenie podľa čl. 120 ods. 1 ústavy v celom rozsahu úpravy danej zákonom. Ak národná rada v splnomocnení prejaví svoju vôľu, aby vláda nariadením vykonala zákon alebo jeho časť, vláda je viazaná vôľou zákonodarcu, pretože zákon jej dovoľuje vydať nariadenie iba v rozsahu ustanovenom národnou radou. Ak národná rada v zákone upraví rozsah splnomocnenia tak, že ním obmedzí pôsobnosť vlády v oblasti normotvorby, má vláda možnosť podať podľa čl. 130 ods. 1 písm. c) ústavy návrh na ústavný súd, aby preskúmal súlad splnomocnenia s čl. 120 ods. 1 ústavy. Ak vláda túto možnosť neuplatní, nemôže vydať nariadenie na úpravu väčšieho ani menšieho rozsahu, než ju zákonodarca poveril v splnomocnení. Pri uplatnení svojho normotvorného splnomocnenia podľa čl. 120 ods. 1 ústavy alebo podľa splnomocnenia udeleného v zákone, vláda musí rešpektovať všetky platné právne predpisy. Ak pri realizácii splnomocnenia zákona neprekročí medze splnomocňujúceho zákona, ale prijme nariadenie porušujúce iný zákon, takouto normotvornou činnosťou vláda nesplní podmienky ustanovené čl. 120 ods. 1 ústavy. Porušenie čl. 120 ods. 1 ústavy sa v takom prípade vždy spája s porušením čl. 2 ods. 2 ústavy. Vláda uplatní svoju normotvornú pôsobnosť v

medziach ústavy len vtedy, keď vydá také nariadenie vlády, ktoré je v súlade s každým platným zákonom.

Navrhovateľ požiadal ústavný súd o preskúmanie súladu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1 ústavy a so splnomocnením, ktoré národná rada udelila vláde podľa § 46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

Splnomocnenie na úpravu niektorých otázok privatizácie sa pôvodne priznalo federálnej vláde. Podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby: "Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dohode s vládami republík ustanoví nariadením spôsob vydávania kupónov, rôzne typy kupónov, nadobúdaciú cenu kupónov, spôsob vyjadrenia rozsahu nároku na akcie a spôsob použitia kupónov." Normotvorné splnomocnenie pre vládu Slovenskej republiky upravil zákon č. 544/1992 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov. Podľa čl. I bod 10 zákona č. 544/1992 Zb.: "Vláda Českej republiky a vláda Slovenskej republiky ustanovia svojimi nariadeniami spôsob vydávania kupónov, nadobúdaciú cenu kupónov, spôsob vyjadrenia rozsahu nároku na akcie a spôsob použitia kupónov." Toto splnomocnenie zmenil zákon č. 60/1994 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov a zákon č. 265/1992 Zb. o zápisoch vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam. Podľa čl. I bod 46 zákona č. 60/1994 Z. z.: "Vláda ustanoví nariadením obsah kupónovej knižky, nadobúdaciú cenu kupónovej knižky a kupónu, podrobnosti registrácie kupónovej knižky a náhradnej registrácie, jednotlivé fázy privatizačného kola, postup pri objednávaní akcií, menovitú hodnotu akcií ponúkaných za kupóny, postup pri spotrebovaní, strate, odcudzení, poškodení alebo zničení kupónových listov a spôsob zverejňovania informácií." Podľa tohto splnomocnenia vláda vydala nariadenie č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov. Nariadenie vlády Slovenskej republiky

č. 134/1994 Z. z. bolo novelizované nariadením vlády Slovenskej republiky č. 139/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 134/1994 Z. z. o vydávaní a použití investičných kupónov v znení neskorších predpisov.

Vydanie nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. má zákonný základ v novelizovanom splnomocnení vlády, ktoré zákonodarca udelil vláde čl. XIX bod 3 zákona č. 304/1995 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 1996 a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa čl. XIX bod 3 zákona č. 304/1995 Z. z.: "Doterajšie znenie §46 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie: Vláda Slovenskej republiky ustanoví nariadením ďalšie podrobnosti pri nakladaní s dlhopisom fondu podľa §24 zákona a určí organizátora verejného trhu, ktorý bude oprávnený organizovať obchodovanie s dlhopisom fondu oprávnenými osobami a niektoré jeho povinnosti pri organizovaní obchodovania s dlhopisom fondu."

Podľa úvodnej vety nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.: "Vláda Slovenskej republiky podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona č. 544/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 60/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z. nariaďuje:". Úvodnou vetou nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. vláda deklarovala, že toto nariadenie vydala výlučne na realizáciu splnomocnenia podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. **Pretože zákonodarca vládu výslovne splnomocnil, určil tým rozsah normotvornej činnosti vlády pri vydaní nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. Podľa zákonodarcu úlohou vlády popri ustanovení obsahu kupónovej knižky a nadobúdacej ceny kupónovej knižky a kupónu bolo ustanoviť podrobnosti pri nakladaní s dlhopisom fondu, pričom rozsah úpravy podrobností vymedzil tak, aby išlo iba o podrobnosti súvisiace s úpravou súvisiacou s § 24 zákona. Vláda mala ďalej určiť organizátora verejného trhu, ktorý bude oprávnený organizovať**

obchodovanie s dlhopisom fondu prostredníctvom oprávnených osôb a tiež určiť niektoré povinnosti organizátora verejného trhu pri organizovaní obchodovania s dlhopisom fondu.

Navrhovateľ najčastejšie namietal nesúladi nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1 ústavy a so splnomocnením podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

Prvý z dôvodov tohto nesúladi navrhovateľ odvodil od tvrdenia, že z ustanovení §8 odsekov 1, 2 a 3 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. je zrejmé, že fond je tým organizátorom verejného trhu, ktorého vláda určila podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z., a ktorý bude preto oprávnený organizovať obchodovanie s dlhopismi fondu, a ktorému podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. vláda nariadením č. 139/1996 Z. z. určila niektoré jeho povinnosti pri organizovaní obchodovania s dlhopisom fondu. Podľa názoru navrhovateľa tým vláda prekročila rozsah svojho splnomocnenia podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z., lebo konala v rozpore s §50 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Odporca navrhovateľove tvrdenie odmietol. Podľa názoru odporcu nariadením vlády č. 139/1996 Z. z. sa nemal konštituovať ďalší organizátor verejného trhu, ale určiť jeden z už existujúcich organizátorov verejného trhu. Fond preto môže iba zabezpečiť, t. j. zmluvne dohodnúť podmienky organizovania verejného trhu s dlhopismi fondu s RM-Systémom Slovakia, a. s. Bratislava (ďalej len "RM-Systém"), ktorý je podľa zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov oprávnený organizovať trh s cennými papiermi.

Zabezpečenie uskutočňovania majetkových prevodov dlhopisu fondu v Stredisku cenných papierov Slovenskej republiky (ďalej len "stredisko cenných papierov") prostredníctvom RM-Systému je dôležité z hľadiska bezpečnosti a prehľadnosti operácií s týmto cenným papierom. Pre fond, ako emitenta je výhodné, aby činnosti súvisiace so zabezpečením majetkových

prevodov dlhopisov fondu v stredisku cenných papierov zabezpečoval RM-System, ktorý má pre takéto nakladanie s cennými papiermi vybudované technické a organizačné zázemie.

Odporca ďalej uviedol, že dlhopis fondu podľa zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 1 písm. m)] je cenným papierom vyhláseným osobitným zákonom, t. j. zákonom č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Spájajú sa s ním nielen osobitné práva, ale aj podoba a forma cenného papiera. Ak by tento cenný papier nebol vydaný ako nový druh cenného papiera, nemohol by s ním emitent spojiť práva, ktoré jeho majiteľom vyplývajú z §24 ods. 7 až 9 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. Preto zabezpečenie organizovania trhu s dlhopismi fondu nie je možné spájať s vlastným organizovaním obchodov, čiže prevodov dlhopisov fondu medzi oprávnenými osobami. Tieto prevody môže vykonať len organizátor verejného trhu - RM-System. Pri cenných papieroch, ktoré sú vydané v elektronickej podobe, sú pojmy "organizovanie trhu" a "technické zabezpečenie trhu" totožné, lebo pojem "technické zabezpečenie trhu" znamená vlastne pre oprávneného organizátora verejného trhu vlastniť také technické vybavenie, ktoré mu umožní organizovať trh s cennými papiermi, ktoré majú elektronicкую podobu, čiže má zodpovedajúce hardwarové a softwarové vybavenie. V klasickej burze, burzové obchody boli podľa zákona o burze cenných papierov organizované prostredníctvom burzového dohodcu - burzového makléra. Pri elektronickej obchodovaní so zaknihovanými cennými papiermi úlohu burzového dohodcu vykonáva počítač vybavený sústavou príslušných programov, ktoré umožňujú kontrolu ako prevodcu, tak aj nadobúdateľa prevádzaných cenných papierov, čiže predobchodnú validáciu. Obchod je však vykonaný až prevodom cenných papierov na majetkových účtoch cenných papierov vedených strediskom cenných papierov na základe príkazov na prevod cenných papierov, ktoré pri odplatných prevodoch môže dať stredisku cenných papierov len organizátor verejného trhu. Celý obchod je však vykonaný výlučne na základe zmluvy o kúpe cenných papierov podľa zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

V rámci zabezpečenia organizovania trhu fond vykonáva len zabezpečenie spojené s nakladaním s dlhopismi fondu, ktoré nie sú verejne obchodovateľnými cennými papiermi.

Nakladanie s dlhopisom fondu, ktorého súčasťou je aj zabezpečovanie organizovania trhu s dlhopisom fondu, nie je explicitne upravené v zákone. Z tohto dôvodu ho v súlade so svojím splnomocnením podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. upravila vláda nariadením. Preto ustanovenia §8 ods. 1, 2, 3 a 8 písm. g) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. podľa názoru odporcu nemohli byť v nesúlade s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. ani s ďalšími navrhovateľom namietnutými právnymi predpismi.

Ústavný súd konštatoval, že podľa namietnutých ustanovení § 8 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. sa dvom subjektom priznáva možnosť podieľať sa na organizácii trhu s dlhopisom fondu.

Podľa §8 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.: "Organizovanie trhu s dlhopisom podľa §22 až 24 ods. 3 a 4 zákona medzi osobami oprávnenými nadobúdať dlhopis fondu podľa § 24 ods. 7 a 8 zákona pred lehotou jeho splatnosti podľa §24 ods. 11 zákona zabezpečuje Fond národného majetku Slovenskej republiky."

Podľa §8 ods. 3 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.: "Fond zmluvne dohodne s RM-Systémom Slovakia, a. s. Bratislava technické zabezpečenie trhu s dlhopismi fondu v registračných miestach kupónovej privatizácie a v obchodných miestach RM-Systému Slovakia, a. s., overovanie oprávnenosti prevodov dlhopisov fondu, vedenie evidencie o vykonaných prevodoch dlhopisov fondu na základe zmlúv o prevodoch dlhopisov fondu, zúčtovanie prevodov dlhopisov fondu voči fondu a postupovanie príkazov Stredisku

cenných papierov Slovenskej republiky na vykonanie majetkových prevodov dlhopisov fondu medzi osobami uvedenými v §24 ods. 7 a 8 zákona."

RM-Systém podľa §8 ods. 3 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. má postavenie zmluvného partnera Fondu národného majetku Slovenskej republiky ustanoveného všeobecne záväzným právnym predpisom a jeho úlohou je technicky zabezpečiť veci taxatívne vypočítané v §8 ods. 3 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.

Postavenie fondu sa podľa §8 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. vymedzuje formuláciou "organizovanie trhu s dlhopisom zabezpečuje Fond národného majetku Slovenskej republiky." Táto formulácia umožňuje vznik sporu, či fond je organizátorom trhu s dlhopisom fondu, alebo či fond je iba "zabezpečovateľom", subjektom v subsidiárnom postavení voči inému subjektu, ktorý je organizátorom trhu s dlhopisom.

Platná právna úprava výslovne neustanovuje subjekt, ktorý je organizátorom trhu s dlhopisom. Ak by fond mal iba subsidiárnu úlohu zabezpečovať organizovanie trhu s dlhopisom, potom by vláda dosiaľ nevykonala tú časť splnomocnenia podľa § 46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z., v ktorej sa poveruje určením organizátora verejného trhu, ktorý bude oprávnený organizovať obchodovanie s dlhopisom fondu. Zároveň nad rámec tohto splnomocnenia by vláda ustanovila subjekt oprávnený zabezpečiť organizovanie trhu s dlhopisom.

"Zabezpečenie organizovania trhu s dlhopisom" je pojem, ku ktorému sa v platnom právnom poriadku nepriraduje právne relevantný obsah. Právny poriadok Slovenskej republiky neustanovuje práva, ani povinnosti toho, kto zabezpečuje organizovanie trhu s dlhopisom. V právnom poriadku existujú len právne normy upravujúce správanie organizátora trhu s dlhopisom fondu. Podľa §8 ods. 3 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. RM-Systém nie je poverený organizovať ponuku a dopyt dlhopisov fondu. Táto činnosť náleží Fondu národného majetku Slovenskej republiky (§ 8 ods. 1, §13 ods. 1

nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.). Organizátorom trhu s dlhopisom fondu je subjekt, ktorý organizuje ponuku a dopyt s týmto cenným papierom. Napriek terminologickej nepresnosti sa ňou fond kreuje ako subjekt s takými oprávneniami, ktoré svojím obsahom zodpovedajú postaveniu organizátora trhu s dlhopisom. O akceptácii fondu v postavení organizátora trhu s dlhopisom svedčia aj dôkazy predložené navrhovateľom.

Medzi navrhnutými dôkazmi navrhovateľ predložil napríklad materiál na rokovanie vlády č. 5045/95 - sekr. nazvaný Mechanizmus zabezpečenia privatizácie formou dlhopisov FNM, ktorý vypracovalo Ministerstvo financií Slovenskej republiky. V dôvodovej správe k materiálu ministerstvo financií uviedlo: "V súlade so splnomocnením vlády podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. bola vládou Slovenskej republiky schválená novela nariadenia vlády č. 134/1994 Z. z. o vydaní a použití investičných kupónov, ktorým sa upravujú podrobnosti pri nakladaní s dlhopismi FNM po ich emitovaní a určuje sa organizátor trhu s dlhopismi FNM. Schválené nariadenie vlády vymedzuje postavenie FNM ako emitenta a ako jediného a zodpovedného organizátora trhu s dlhopismi FNM. FNM ako organizátor trhu s dlhopismi FNM v súlade so zákonom a nariadením vlády určuje podmienky ostatným subjektom pri nakladaní s dlhopismi FNM." (s. 2 Dôvodovej správy k materiálu č. 5045/95 - sekr.)

V nadväznosti na tvrdenie, že Fond národného majetku Slovenskej republiky má postavenie organizátora trhu s dlhopisom fondu, navrhovateľ namietal nesúlady s čl. 120 ods. 1 ústavy a so splnomocnením podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. pomocou argumentov, ktoré sú relevantné vo vzájomnej väzbe medzi nariadením vlády č. 139/1996 Z. z., zákonom č. 190/1995 Z. z., zákonom č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov a zákonom č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Preto ústavný súd venoval pozornosť otázke vzťahu medzi týmito predpismi.

Podľa §24 ods. 4 zákona č. 190/1995 Z. z.: "Dlhopis fondu je zaknihovaný cenný papier na meno, ktorý oprávňuje majiteľa tohto dlhopisu na výplatu menovitej hodnoty a výnosu tohto dlhopisu. Výnos tohto dlhopisu sa určuje vo výške diskontnej sadzby vyhlásenej Národnou bankou Slovenska a platnej ku koncu bežného roka z jeho menovitej hodnoty. Na tieto dlhopisy sa nevzťahuje osobitný zákon."

Pre konanie o predložennom návrhu zásadný význam mala posledná veta citovaného ustanovenia zákona č. 190/1995 Z. z. Podľa §24 ods. 4 zákona č. 190/1995 Z. z. sa veta "Na tieto dlhopisy sa nevzťahuje osobitný zákon." spája s poznámkou č. 7 pod čiarou. Tam sa ako osobitný zákon, ktorý sa nevzťahuje na dlhopisy, uvádza zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd sa neuspokojil s konštatovaním, že zákonodarca prejavil svoju vôľu, aby sa osobitný zákon podľa §24 ods. 4 zákona č. 190/1995 Z. z. stotožnil so zákonom o dlhopisoch, ale vykonal vlastné hodnotenie, či sa poslednou vetou §24 ods. 4 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov nevylučuje uplatnenie aj ďalších zákonov.

Ustanovenie poslednej vety §24 ods. 4 zákona č. 190/1995 Z. z. možno vysvetľovať dvomi spôsobmi, a to tak, že:

1. dlhopis Fondu národného majetku Slovenskej republiky je osobitný dlhopis, a preto nie je predmetom všeobecnej úpravy zákona o dlhopisoch,
2. dlhopis Fondu národného majetku Slovenskej republiky nie je bežným dlhopisom, ani cenným papierom, a preto nie je predmetom všeobecnej úpravy o dlhopisoch, ani predmetom všeobecnej úpravy zákona o cenných papieroch.

Druhý spôsob interpretácie poslednej vety §24 ods. 4 zákona č. 190/1995 Z. z. znamená zavedenie výnimiek z dvoch všeobecných právnych režimov ustanovených tak zákonom o dlhopisoch, ako aj zákonom o cenných

papieroch. Podľa §24 ods. 4 zákona č. 190/1995 Z. z. sa však ustanovuje iba jedna výnimka. Tú treba vzťahovať na všeobecnú úpravu, ktorá je bližšia k spornej otázke, či dlhopis fondu je predmetom úpravy zákona č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení zákona č. 600/1992 Zb. a zákonov Národnej rady Slovenskej republiky č. 194/1995 Z. z. a č. 58/1996 Z. z. Pre uplatňovanie zákona o cenných papieroch vo vzťahoch, ktorých predmetom sú dlhopisy fondu, je relevantný §2 ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb., podľa ktorého: "Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú, ak z nich alebo z osobitných zákonov alebo z povahy nevyplýva niečo iné, na všetky druhy cenných papierov."

V zákone č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ani v nijakom inom zákone nie je ustanovené, že na dlhopisy Fondu národného majetku Slovenskej republiky sa zákon o cenných papieroch nevzťahuje. Dlhopis fondu je teda takým dlhopisom (druhom cenného papiera), ktorý spolu s ďalšími druhmi cenných papierov patrí do sústavy cenných papierov podľa §1 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Osobitosť dlhopisu fondu sa spája iba s obmedzením obchodovateľnosti s týmto cenným papierom. Obmedzená obchodovateľnosť dlhopisov fondu sa však podľa zákona č. 190/1995 Z. z. týka práv majiteľa k dlhopisu, ale nie subjektov, ktoré s dlhopisom fondu môžu obchodovať. Organizovanie trhu s dlhopisom fondu nemožno upraviť nezávisle od všeobecnej úpravy podľa zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Všeobecnú úpravu organizovania trhu s cennými papiermi ustanovuje §50 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Táto úprava sa niekoľkokrát novelizovala.

Pôvodný text §50 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch upravoval: "Okrem burzy cenných papierov môže organizovať dopyt a ponuku cenných papierov iba osoba, ktorá má na túto činnosť povolenie

ministerstva (ďalej len "organizátor mimoburzového trhu")." Zákonom č. 88/1994 Z. z. bol text citovaného ustanovenia zmenený nasledovne: "Organizátormi verejných trhov sú a) burzy cenných papierov, b) osoby, ktoré majú na túto činnosť povolenie ministerstva." Zmenou zavedenou do citovaného ustanovenia zákonom č. 246/1994 Z. z. boli osoby uvádzané v bode b), ktoré majú na túto činnosť povolenie ministerstva, označené za "organizátora mimoburzového trhu". Text upravený zákonom č. 171/1995 Z. z. je platným textom §50 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a podľa neho: "Organizátorom verejného trhu môže byť na základe povolenia podľa odseku 2 burza cenných papierov alebo iná právnická osoba, ak má na to povolenie podľa odseku 2."

Odsek 2 bol do §50 vložený zákonom č. 88/1994 Z. z., zmenený bol zákonom č. 246/1994 Z. z. a text upravený zákonom č. 171/1995 Z. z. je platným textom §50 ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého: "Povolenie udeľuje na žiadosť ministerstvo."

Splnomocnením podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. sa vláde nedovoľuje upraviť organizátora verejného trhu, ktorý bude oprávnený organizovať obchodovanie s dlhopisom fondu inak, než dovoľuje platná právna úprava. Paragraf 50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení zákona č. 171/1995 Z. z. je ustanovením, ktoré sa vzťahuje aj na určovanie organizátora trhu s dlhopisom fondu. Zákonodarca v tomto prípade prejavil svoju vôľu, ktorou vymedzil normotvornú pôsobnosť vlády nielen splnomocnením podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ale aj § 50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. **Vláda pri realizácii svojho normotvorného splnomocnenia podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. vydala nariadenie vlády, ktoré nie je v súlade s §50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.**

Podľa zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sa organizátorom verejného trhu s cennými papiermi stáva subjekt, ktorému

Ministerstvo financií Slovenskej republiky v individuálnom konaní vydá povolenie. Fond národného majetku Slovenskej republiky sa neuchádzal o vydanie povolenia v individuálnom konaní podľa § 50 ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ani mu ho nepriznalo Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Postavenie organizátora trhu s cennými papiermi fondu priznala vláda všeobecne záväzným právnym predpisom. Nariadením vlády č. 139/1996 Z. z. sa vytvoril nový spôsob udeľovania oprávnenia na organizovanie trhu s cennými papiermi. Zákon taký spôsob neustanovuje. **Vytvorením tohto spôsobu vláda v §8 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. v súlade so splnomocnením podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. ustanovila organizátora trhu s dlhopisom, ale ustanovila ho spôsobom, ktorý nie je v súlade s §50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Tým vláda prekročila rámec svojej normotvornej pôsobnosti podľa čl. 120 ods. 1 ústavy.**

Podľa §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.: "Fond zabezpečuje organizovanie trhu s dlhopismi fondu prostredníctvom zástupcov fondu, ktorých pre príslušný okres splnomocňuje fond po predchádzajúcej dohode s príslušným okresným úradom. Takto splnomocnený zástupca fondu koná v mene fondu a na účet fondu." Pretože fond nedosiahol postavenie organizátora trhu s dlhopisom v súlade s ústavou a zákonom, práva späté s výkonom činnosti organizátora trhu s dlhopisom nemôže preniesť na svojich zástupcov a zmluvného partnera. **V dôsledku nesúladu § 8 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1 ústavy a s §50 ods. 1 a 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nie je v súlade s týmito ustanoveniami ani §8 ods. 2, §8 ods. 3 a §8 ods. 8 písm. g) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.**

Navrhovateľ namietal aj nesúlad §8 ods. 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1 ústavy, ako aj s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

Odporca odmietol návrh argumentáciou, ktorú uviedol ako spoločnú k §8 ods. 1, 2, 3, 6 a 8 písm. g) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.

Podľa §8 ods. 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.: "Fond najmenej raz za štvrt'rok zverejňuje najmä v dennej tlači s celoštátnou pôsobnosťou zoznam akciových spoločností, ktorých akcie bude fond ponúkať za dlhopisy fondu prostredníctvom zástupcov fondu, a počet ponúkaných akcií s uvedením ich podielu na základnom imaní akciovej spoločnosti."

Vláda ustanovila Fondu národného majetku Slovenskej republiky oznamovaciu povinnosť, ktorá slúži na organizovanie obchodovania s dlhopisom fondu. Povinnosť nie je ustanovená ktorémukoľvek organizátorovi verejného trhu s dlhopisom fondu, ale výslovne Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Podľa splnomocnenia v §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. vláda nemôže uložiť povinnosti fondu, ale výlučne len organizátorovi verejného trhu s dlhopisom fondu. Preto povinnosť podľa §8 ods. 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. možno hodnotiť iba ako povinnosť, ktorú má fond z dôvodu, že je organizátorom verejného trhu s dlhopisom fondu. Uloženie oznamovacej povinnosti podľa §8 ods. 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. by mohlo byť realizáciou splnomocnenia podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z., ak by vláda túto povinnosť ustanovila organizátorovi verejného trhu s dlhopisom fondu určenému v súlade s platnou právnou úpravou. Namiesto toho povinnosť podľa §8 ods. 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. vláda ustanovila organizátorovi verejného trhu s dlhopisom fondu, ktorý na túto činnosť nedostal povolenie spôsobom určeným zákonom. **Preto §8 ods. 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 ústavy, ani s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z.**

Ako tretí dôvod nesúladu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s ústavou a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov navrhovateľ namietal, že ustanovenie § 11 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. v časti "je oprávnená poisťovňa uvedená v registri podľa §8

ods. 7 a" a ustanovenie ods. 2 toho istého paragrafu v časti "len ak je táto banka uvedená v registri podľa §8 ods. 7", nie je v súlade s §24 ods. 8 písm. c), d) a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto nie je v súlade ani s čl. 120 ods. 1 ústavy.

Odporca k tejto námietke uviedol, že osoby uvedené v §24 ods. 8 písm. a) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. splácajú svoj záväzok voči fondu v súlade s uzavretou zmluvou a splátkovým kalendárom. Splátkový kalendár zahŕňa jednotlivé ročné splátky príslušného záväzku. To znamená, že záväzok osôb uvedených v §24 ods. 8 písm. a) tohto zákona je v bežnom roku len vo výške príslušnej ročnej splátky. Zákon umožnil nadobudnúť dlhopisy fondu a nimi splatiť príslušný záväzok, pričom suma nadobudnutých dlhopisov fondu (vyjadrená v ich menovitej hodnote vrátane príslušného výnosu) nesmie prevýšiť podľa §24 ods. 9 citovaného zákona výšku celého záväzku.

Keďže na základe splátkového kalendára ako súčasť zmluvy medzi fondom a osobou uvedenou v §24 ods. 8 písm. a) citovaného zákona možno bez zmeny príslušnej zmluvy splatiť len časť záväzku, t. j. len splátku bežného roka, môže táto osoba nadobudnúť v bežnom roku dlhopisy fondu len do výšky svojho záväzku splatného v bežnom roku. V opačnom prípade by vyšším nadobudnutím dlhopisov fondu nebola splnená podmienka uvedená v §24 ods. 9 tohto zákona, to znamená, že by zvyšné dlhopisy fondu neboli použité na splatenie záväzku resp. by sa nadobudli vo vyššej výške ako je zmluvný záväzok tejto osoby voči fondu. Nariadením vlády č. 139/1996 Z. z. sa osobám uvedeným v §24 ods. 8 písm. a) citovaného zákona a fondu neodňala možnosť dohodnúť zmenu splátkového kalendára tak, aby celý záväzok voči fondu mohol byť splatený v dobe splatnosti dlhopisu fondu. Nariadenie vlády č. 139/1996 Z. z. teda v rámci stanovenia podrobností pri nakladaní s dlhopismi fondu reagovalo len na záväzky privatizérov z platne uzavretých zmluvných vzťahov v intenciách §24 tohto zákona.

Ústavný súd konštatoval, že ustanovenie §24 ods. 8 písm. c) a d) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. oprávňuje v ňom

uvedené osoby nadobudnúť do vlastníctva dlhopis podľa odseku 4 pred dobou jeho splatnosti bez toho, aby ustanovoval akékoľvek ďalšie podmienky.

Podľa §11 ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. príkaz na prevod dlhopisu fondu postúpi RM-Systém stredisku cenných papierov, len ak je oprávnená poisťovňa alebo v ods. 2 uvedená banka vedená v registri podľa §8 ods. 7.

V ustanoveniach §11 ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. je nad rámec zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov určená ďalšia podmienka nadobudnutia dlhopisu fondu týmito osobami, a to podmienka, že tieto osoby sú zapísané v registri, ktorý je fond povinný viesť podľa §8 ods. 7 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. Pri uplatnení splnomocnenia podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. mala vláda upraviť podrobnosti nakladania s dlhopisom fondu, a nie ustanovovať ďalšie podmienky nakladania s dlhopisom fondu. Keď podmienky podľa § 11 ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. vláda ustanovila, prekročila svoju pôsobnosť podľa čl. 120 ods. 1 ústavy. **Ustanovenie §11 ods. 1 v časti "je oprávnená poisťovňa uvedená v registri podľa §8 ods. 7 a", ani ustanovenie §11 ods. 2 v časti "len ak je táto banka uvedená v registri podľa § 8 ods. 7" nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v súlade s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. a s čl. 120 ods. 1 ústavy.**

Ako štvrtý dôvod nesúladu nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1 ústavy navrhovateľ namietal nesúlad ustanovenia §9 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s § 24 ods. 9 a ďalej s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb., v znení neskorších predpisov. Toto tvrdenie odôvodnil tým, že v ustanovení §9 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. je nad rámec zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov určená ďalšia podmienka nadobudnutia dlhopisu fondu tými osobami, ktoré sú dlžníkmi fondu alebo Slovenského pozemkového fondu, a to podmienka, že tieto osoby sú zapísané

v registri, ktorý je fond povinný viesť podľa §8 ods. 7 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.

Odporca uviedol, že registrácia osôb oprávnených podľa zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov nadobúdať dlhopis fondu pred lehotou jeho splatnosti, v rámci podrobností pri nakladaní s týmto dlhopisom, má zabezpečiť odstránenie prácneho a zdĺhavého procesu overovania oprávnenosti prevodcov a nadobúdateľov dlhopisu fondu, tak u organizátora verejného trhu, ako aj v stredisku cenných papierov.

Podľa tvrdenia odporcu registrácia takýchto osôb plní len evidenčnú funkciu, ktorá urýchli a zjednoduší overovanie ich oprávnenosti RM-Systémom a strediskom cenných papierov. Nemôže teda v rozpore so zákonom znamenať odňatie oprávnenia byť nadobúdateľom resp. prevodcom dlhopisu fondu podľa §24 ods. 7 a 8 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. Ustanovenia nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nebránia, aby prípadný spor o oprávnenie prevádzať alebo nadobúdať dlhopis fondu riešil príslušný súd, čo by prišlo do úvahy aj v prípade, keby sa registre nevedli a spor by nastal až pri prevode dlhopisu fondu.

Ústavný súd konštatoval, že podľa zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. dlhopis fondu môže byť použitý pred dobou jeho splatnosti len na účely ustanovené §24 ods. 7 a vlastníctvo k nemu môžu nadobudnúť len osoby určené v §24 ods. 8 tohto zákona.

Osoby uvedené v §24 ods. 8 písm. a) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. môžu nadobudnúť do vlastníctva dlhopis fondu na splatenie svojich záväzkov voči fondu alebo voči Slovenskému pozemkovému fondu súvisiacich s nadobudnutím privatizovaného majetku za podmienok podľa ods. 9.

Podľa §24 ods. 9 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. môžu dlžníci fondu alebo Slovenského pozemkového fondu nadobudnúť dlhopisy fondu do výšky svojho záväzku, a len od osôb uvedených v §24 ods. 3 a 8 písm. b) až e) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z.

Nijaké iné podmienky nadobudnutia dlhopisu fondu zákon č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. neustanovuje. Ďalšie podmienky sa ustanovili nariadením vlády.

Podľa §9 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. RM-Systém postúpi stredisku cenných papierov príkaz na prevod dlhopisu fondu len ak jeho nadobúdateľ, dlžník fondu alebo Slovenského pozemkového fondu je osobou uvedenou v registri podľa §8 ods. 7, a to do výšky jeho záväzku voči fondu alebo Slovenskému pozemkovému fondu splatnom v bežnom roku.

Okrem toho podľa §9 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z., RM-Systém postúpi príkaz na prevod dlhopisu fondu v prospech dlžníka len do výšky záväzku dlžníka splatnom v bežnom roku. Tým je obmedzené právo dlžníka fondu alebo Slovenského pozemkového fondu podľa §24 ods. 9 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. nadobudnúť do vlastníctva dlhopisy fondu do výšky svojho záväzku.

Citované podmienky sú podmienkami, ktoré nariadenie vlády č. 139/1996 Z. z. určuje nad rámec zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. **Vláda tým, že podmienky podľa § 9 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. ustanovila, konala nad rámec §24 ods. 9 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. Zároveň prekročila svoju pôsobnosť podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. a podľa čl. 120 ods. 1 ústavy.**

Navrhovateľ ďalej namietal, že ustanovenie §13 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v súlade s §24 ods. 7 písm. e) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. a s čl. 120 ods. 1 ústavy a to preto, lebo nadobudnutie akcií z majetku fondu za dlhopis fondu pred dobou jeho

splatnosti priamym predajom nemá základ v zákone, na vykonanie ktorého bolo nariadenie vlády č. 139/1996 Z. z. vydané. V prospech tejto časti svojho návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že akcie z majetku fondu za dlhopis fondu pred dobou jeho splatnosti môže kúpiť iba majiteľ investičného kupónu, teda originálny vlastník dlhopisu fondu, a to iba na verejnom trhu cenných papierov.

Odporca toto tvrdenie odmietol. Uviedol, že podľa jeho názoru ustanovenie §13 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. bližšie upravuje postup pri nakladaní s dlhopisom fondu podľa § 24 ods. 7 písm. e) a ods. 11 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. Fond môže splatiť dlhopis fondu pred lehotou jeho splatnosti osobám uvedeným v §24 ods. 8 zákona. Zákon explicitne neustanovuje pre fond spôsob, akým má toto predčasné splatenie dlhopisov fondu vykonať. Fond má podľa zákona povinnosť prijať dlhopis fondu na splatenie záväzkov privatizérov voči fondu, čím vlastne dôjde k predčasnému splateniu dlhopisu fondu, formou vzájomného započítania pohľadávok. Je preto opodstatnené predpokladať, že fond bude pri predčasnom splácaní dlhopisu fondu používať aj iné spôsoby splatenia, nielen peňažné plnenie. Preto bolo potrebné upraviť podrobnosti aj takéhoto postupu pri nakladaní s dlhopismi fondu. Akcie z majetku fondu možno nadobudnúť len prostredníctvom verejného trhu, čo vyplýva z §24 ods. 7 písm. e) zákona, ale predovšetkým z §8 ods. 1 zákona o cenných papieroch. Prevody cenných papierov sa na verejnom trhu vykonávajú dvomi spôsobmi a to priamymi predajmi medzi vopred dohodnutými záujemcami o kúpu a predaj cenného papiera alebo formou anonymnej aukcie. Pre naplnenie cieľov ustanovených v § 24 zákona je forma priameho predaja jediná možná, lebo umožňuje zhodnotiť dlhopis fondu v hodnote predpokladanej, resp. zaručenej zákonom.

Ústavný súd konštatoval, že podľa §24 ods. 7 písm. e) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. dlhopis fondu môže jeho majiteľ podľa odseku 3 pred dobou jeho splatnosti podľa odseku 6 použiť na nadobudnutie majetkových účastí fondu na verejnom trhu cenných papierov.

Podľa §13 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.: "Akcie z majetku fondu za dlhopisy fondu možno nadobudnúť za menovitú hodnotu dlhopisu fondu vrátane jeho výnosu za uplynulé roky priamym predajom uskutočneným medzi fondom alebo zástupcom fondu [§ 8 ods. 8 písm. g)] a

a) osobou uvedenou v §24 ods. 3 zákona,

b) osobou uvedenou v §24 ods. 8 zákona s výnimkou osôb uvedených v §24 ods. 8 písm. a) zákona a nájomcov bytov."

Podľa §8 ods. 2 prvá veta zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov: "Organizovaním trhu s cennými papiermi je organizovanie dopytu a ponuky cenných papierov na určitom mieste a v určenú dobu."

Podľa §8 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov: "Obchodovaním s cennými papiermi je podnikanie, ktorého predmetom je kúpa alebo predaj cenného papiera alebo obstaranie kúpy alebo predaja cenného papiera. Obchodovaním s cennými papiermi nie je organizovanie trhu s cennými papiermi."

Podľa §8 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov: "Verejným obchodovaním s cennými papiermi je obchodovanie s cennými papiermi na burze cenných papierov alebo na obdobnom organizovanom trhu cenných papierov."

Zákon č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov rozlišuje organizovanie trhu s cennými papiermi a obchodovanie s cennými papiermi. Vláda Slovenskej republiky podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. má priznané splnomocnenie určiť organizátora verejného trhu, ktorý bude organizovať obchodovanie s dlhopisom fondu oprávnenými osobami. Vláda v rámci svojho zákonodarcom vymedzeného splnomocnenia nemôže ustanoviť osobu oprávnenú obchodovať s dlhopisom fondu. Vláda tiež nemá udelené splnomocnenie určiť osobu oprávnenú

obchodovať s dlhopisom fondu odchylné od všeobecnej úpravy ustanovenej zákonom.

Podľa §53 ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov: "Organizátor verejného trhu nesmie obchodovať s cennými papiermi."

Podľa §24 ods. 5 zákona č. 190/1995 Z. z. Fond národného majetku Slovenskej republiky "zabezpečí emisiu dlhopisov". Fond má teda zo zákona priznané postavenie emitenta dlhopisu. Zákon neustanovuje fond za majiteľa dlhopisu, a preto právo majiteľa dlhopisu podľa §24 ods. 7 písm. d) zákona č. 190/1995 Z. z. nemá povahu osobitným predpisom priznanej výnimky z §53 ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Vláda tým, že v nariadení č. 139/1996 Z. z. upravila obchodovanie s dlhopismi fondu, prekročila rámec splnomocnenia podľa §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. Zároveň nerešpektovala §53 ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, lebo v nesúlade so zákonom organizátorovi trhu s dlhopisom fondu umožnila, aby s týmto dlhopisom aj obchodoval. **Z tohto dôvodu priamy predaj akcií z majetku fondu za dlhopisy fondu podľa § 13 ods. 1 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v súlade s predajom majetkových účastí fondu podľa §24 ods. 7 písm. e) zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z.**

Okrem námietok nesúlady ustanovení nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1, ktorým ústavný súd vyhovel, navrhovateľ namietal nesúlad s čl. 120 ods. 1 ústavy aj v takých ustanoveniach, ktoré sú v súlade s ústavou.

Ako dôvod nesúlady s čl. 120 ods. 1 ústavy navrhovateľ uviedol aj to, že "ustanovenie §9 ods. 3 a posledná veta ustanovenia §12 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie sú podľa názoru navrhovateľa v súlade s §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. a preto ani s čl. 120 ods. 1 Ústavy".

Podľa názoru navrhovateľa z dikcie ustanovenia §9 ods. 3 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. "nepochybne vyplýva, že dlhopis fondu má do vlastníctva nadobudnúť fond, alebo Slovenský pozemkový fond. Zo znenia poslednej vety §12 tiež nepochybne vyplýva, že dlhopis fondu má do vlastníctva nadobudnúť fond," pričom podľa §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. Fond národného majetku Slovenskej republiky, ani Slovenský pozemkový fond nie je osobou, ktorá sa môže stať vlastníkom dlhopisu fondu.

Právnym základom pre rozhodnutie o tejto námietke je §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. Podľa tohto ustanovenia: "Dlhopis podľa odseku 4 môžu pred dobou jeho splatnosti podľa odseku 6 nadobudnúť do vlastníctva

a) právnické osoby alebo fyzické osoby na splatenie svojich záväzkov voči fondu súvisiacich s nadobudnutím privatizovaného majetku za podmienok podľa odseku 9,

b) vlastníci bytových domov za prevod bytu do vlastníctva podľa osobitných predpisov a nájomcovia bytov od blízkych osôb na nadobudnutie bytu do vlastníctva,

c) právnické osoby, ktoré vykonávajú doplnkové dôchodkové a zdravotné poistenie podľa osobitného predpisu,

d) banky, ktoré sú určené na reštrukturalizáciu podľa osobitného predpisu,

e) iné osoby, ak tak ustanoví osobitný zákon."

Podľa právneho názoru ústavného súdu zákonodarca §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z. upravil originálne nadobudnutie vlastníctva. Pretože podľa § 24 ods. 8 písm. a) zákona č. 190/1995 Z. z. dlhopis môžu pred dobou jeho splatnosti nadobudnúť do vlastníctva "právnické osoby alebo fyzické osoby na splatenie svojich záväzkov voči fondu súvisiacich s nadobudnutím privatizovaného majetku za podmienok podľa odseku 9", zákonodarca vytvoril možnosť, aby derivatívne

vlastníctvo dlhopisu od pôvodného vlastníka nadobudol Fond národného majetku Slovenskej republiky. **Navrhovateľ v návrhu neopodstatnene namietal nesúladi §9 ods. 3 a §12 posledná veta nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 120 ods. 1 ústavy a s §24 ods. 8 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 190/1995 Z. z.**

Navrhovateľ napokon namietal nesúladi ustanovení §8 ods. 1, 2 a 6 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nielen s čl. 120 ods. 1 ústavy, ale zároveň aj s čl. 13 ods. 1 ústavy. Tiež namietal nesúladi §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 2 ods. 2 ústavy.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, v ktorých navrhovateľ namietal porušenie uvedených ustanovení, ústavný súd rozhodol, že ustanovenie čl. 2 ods. 2 má podpornú povahu vo vzťahu k ďalším ústavným právam. Ak vláda vydá nariadenie nad rámec splnomocnenia podľa čl. 120 ods. 1 ústavy, takéto nariadenie vlády alebo jeho časť nie je v súlade s čl. 120 ods. 1 a zároveň ani s čl. 2 ods. 2 ústavy. Článkom 13 ústavy sa zaručuje ochrana základných práv a slobôd. Porušiť čl. 13 možno len podzákonnou úpravou zasahujúcou do základných práv a slobôd. Citované ustanovenia nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. takú povahu nemajú. **Aj v tomto prípade navrhovateľ neopodstatnene namietal nesúladi s ústavou.**

III.

NAMIETNUTÝ NESÚLAD S ČL. 20 ODS. 1 A 4 ÚSTAVY

Predkladateľ návrhu namietal, že ustanovenie §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. v častiach

- v prvej vete slová "a cena dohodnutá v zmluve je primeraná",
- v druhej vete slová "len ak bolo plnomocenstvo udelené po účinnosti tohto nariadenia"
- tretia veta celá,

nie je v súlade s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, je nad rámec zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a v tejto súvislosti je tiež v nesúlade s čl. 120 ods. 1 ústavy, lebo z uvedených častí ustanovenia § 8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. je zrejmé, že ak by chcel vlastník dlhopisu fondu tento dlhopis predať za cenu nižšiu, ako je 75 % jeho menovitej hodnoty v čase predaja, vrátane jeho výnosu v jednotlivých rokoch, alebo by ho chcela predať osoba vlastníkom na to splnomocnená v čase pred účinnosťou nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z., alebo na základe napr. plnomocenstva na nakladanie so všetkými cennými papiermi splnomocniteľa, jeho príkaz na prevod dlhopisu fondu by RM-Systém nepostúpil stredisku cenných papierov, čiže k predaju by nedošlo.

Odporca uviedol, že podľa §22 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov je dlhopisová metóda kupónovej privatizácie finančným vyrovnaním fondu voči majiteľom investičných kupónov v súvislosti s prevodom majetkových účastí fondu na iné osoby. Ide teda o poskytnutie garantovanej hodnoty majetku vyjadrenej v príslube fondu, že po splatnosti dlhopisu vyplatí menovitú hodnotu dlhopisu, t. j. 10 000 Sk vrátane príslušného výnosu. Keďže zákon umožňuje predať dlhopis fondu aj pred lehotou jeho splatnosti osobám a na účely podľa zákona, nenaplnil by sa zámer finančného vyrovnania podľa §22 a 24 zákona. Ak by sa umožnilo neobmedzené fungovanie trhu, mohlo by to spôsobiť, že "kurz" tohto dlhopisu by mohol klesnúť na minimálnu úroveň. Pre dodržanie zámeru ustanovenia §22 ods. 1 zákona bolo potrebné pri určovaní podrobností pri nakladaní s dlhopisom fondu ustanoviť aj minimálnu výšku primeranej ceny, pričom sa muselo prihliadnuť aj na osoby, ktoré sú oprávnené nadobudnúť dlhopis fondu pred lehotou jeho splatnosti. Vytvorenie inštitútu primeranej ceny vytvorilo ekonomické podmienky pre získavanie dlhopisu oprávnenými osobami.

Ústavný súd k tejto časti sporu najskôr konštatoval, že zákon č. 190/1995 Z. z. ustanovuje v §24 ods. 8 subjekty, ktoré môžu nadobudnúť do vlastníctva dlhopis. Z tejto úpravy vyplýva, že vzťah majiteľa k dlhopisu je

vlastníckym vzťahom, ktorým sa uplatňuje ústavné právo na vlastníctvo. Vlastník je oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Ústavný súd v predchádzajúcom konaní o čl. 20 ods. 1 ústavy vyslovil právny názor, podľa ktorého: "Ústava Slovenskej republiky v čl. 20 ods. 1 nestanovuje absolútne rovnaký obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov ku všetkým veciam, ktoré môžu byť predmetom vlastníctva. Určuje však rovnaký zákonný obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov. Z uvedeného vyplýva, že vlastníci druhovo rovnakej veci musia mať rovnaký zákonom stanovený obsah svojho vlastníckeho práva." (nález publikovaný pod č. 135/1996 Z. z.)

Tento názor je právne relevantný aj pre rozhodnutie o navrhovateľovej námietke. Podľa §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. sa obmedzuje právo každého vlastníka dlhopisu nakladať predmetom svojho vlastníctva v tom zmysle, že dlhopis môže predať len vtedy, ak cena nie je nižšia, než vládou ustanovená v nariadení vlády. Všetci majitelia dlhopisov fondu majú podľa §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. rovnaké právne postavenie. Podmienka rovnosti obsahu vlastníckeho práva vlastníkov dlhopisu nie je porušená.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy sa však nevyžaduje iba rovnaký obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov druhovo rovnakej veci. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy sa vyžaduje "rovnaký zákonný obsah" vlastníckeho práva všetkých vlastníkov. To znamená, že ústavou sa neustanovuje iba podmienka rovnosti práv vlastníkov z hľadiska obsahu ich práv, ale ustanovuje sa aj forma, ktorou sa vytvorí rovnosť obsahu vlastníckeho práva. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy sa vyžaduje "rovnaký zákonný obsah", teda taký obsah, ktorý je vymedzený zákonom.

Obsahová rovnosť vlastníckych práv majiteľov všetkých dlhopisov Fondu národného majetku Slovenskej republiky sa neustanovuje zákonom, ale nariadením vlády. Jedna z podmienok čl. 20 ods. 1 ústavy nebola splnená pri úprave právneho postavenia majiteľov dlhopisov fondu. Preto §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v súlade s čl. 20 ods. 1 ústavy.

Právo vlastníť majetok sa v systematike Ústavy Slovenskej republiky zaručuje v Druhom oddiele Druhej hlavy ako základné ľudské právo.

Podľa čl. 13 ods. 2 ústavy: "Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.". Obmedzenie vlastníckeho práva podzákonným predpisom nie je v súlade s podmienkou čl. 13 ods. 2 ústavy. Ustanovením obmedzenia podľa §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. vláda konala nad rámec svojej pôsobnosti podľa čl. 120 ods. 1. Svojou normotvorbou zároveň porušila čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 2 ústavy.

Navrhovateľ namietal aj nesúlad §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 20 ods. 4 ústavy. Podľa názoru navrhovateľa, obmedzenie vlastníckeho práva ustanovené podľa § 8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je vo verejnom záujme, je vykonané podzákonnou normou (nariadením vlády), bez primeranej náhrady a nemá základ v zákone, čo je zároveň aj dôvodom nesúladu s čl. 120 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd v predchádzajúcom konaní už vyslovil právny názor, podľa ktorého: "Vyvlastnenie je špecifický právny inštitút, ktorý má verejnoprávnu subsidiárnu povahu. K vyvlastneniu dochádza výlučne iba vtedy, ak nemožno jeho účel dosiahnuť dohodou. Je však potrebné, aby príslušný orgán štátnej správy vydal správny akt (vyvlastňovacie rozhodnutie)." (nález publikovaný pod č. 126/1995 Z. z.). Úprava postavenia majiteľov dlhopisu fondu podľa §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nemá povahu vyvlastnenia. Ustanovenie §8 ods. 9 nariadenia vlády

č. 139/1996 Z. z. nemá ani povahu núteného obmedzenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 4 ústavy. Článok 20 ods. 4 ústavy nesúvisí s §8 ods. 9 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z.

IV.

NAMIETNUTÝ NESÚLAD S ČL. 35 ODS. 1 A 2 A ČL. 55 ODS. 2 ÚSTAVY

Navrhovateľ namietal aj to, že ustanovením §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. by vznikli dve skupiny obchodníkov s cennými papiermi. Jednu skupinu by podľa názoru navrhovateľa tvorili tí obchodníci s cennými papiermi, s ktorými by Fond národného majetku Slovenskej republiky uzavrel zmluvu, a ak by pri sprostredkovaní obchodov s dlhopismi fondu túto zmluvu dodržali, nimi obstarávaný prevod dlhopisov fondu by stredisko cenných papierov vykonalo. Druhú skupinu by tvorili tí obchodníci s cennými papiermi, s ktorými by fond zmluvu neuzatvoril, a teda by ako obchodníci s cennými papiermi pri nakladaní s dlhopismi fondu svoju podnikateľskú činnosť vykonávať nemohli.

Navrhovateľ týmto tvrdením odôvodnil nesúlاد §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 12 ods. 1 druhou vetou, s čl. 13 ods. 2 a 3, s čl. 35 ods. 1 a 2, s čl. 55 ods. 2 prvou vetou a s čl. 120 ods. 1 ústavy a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

Rozhodujúci význam pre konanie o tejto časti návrhu mal čl. 35 ods. 1 a 2 a čl. 55 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 35 ods. 1 ústavy: "Každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť."

Podľa čl. 35 ods. 2 ústavy: "Zákon môže ustanoviť podmienky a obmedzenia výkonu určitých povolání alebo činností."

Právo podnikat' je ústavnou zárukou slobody výkonu hospodárskej činnosti podľa uváženia. Toto právo sa priznáva každej osobe. Prostredníctvom práva na podnikanie sa zaručuje možnosť vykonávať hospodársku činnosť tam, kde existuje ekonomická konkurencia, ako aj tam, kde ekonomická konkurencia neexistuje. Súčasťou takto poskytnutej záruky nie je ochrana podnikateľa pred vstupom konkurenta do zvolenej hospodárskej činnosti.

Právo podnikat' sa chráni v Piatom oddiele Druhej hlavy ústavy ako jedno z hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv, ktoré sa zahŕňajú medzi základné práva a slobody.

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Rovnováha verejného a súkromného záujmu je dôležitým kritériom pre určovanie primeranosti obmedzenia každého základného práva a slobody.

Právo podnikat' sa v súkromnom záujme chráni ako spôsob obživy jednotlivca. Zároveň sa ním zabezpečuje verejný záujem na rozvoji podnikania ako dôležitého prvku trhového hospodárstva. Právo podnikat' možno obmedziť vo verejnom záujme. Ak z verejného záujmu vyplynie potreba obmedziť právo podnikat', obmedzenia sa musia prijať v súlade s čl. 13 ods. 2 až 4 a čl. 35 ods. 2 ústavy.

Ústava Slovenskej republiky obsahuje ustanovenia, ktoré implikovane zahŕňajú zámer ústavodarcu zaručiť zvýšenú ochranu zvlášť dôležitým spoločenským vzťahom. Popri pozitívnom záväzku štátu chrániť práva a

slobody občanov v podmienkach prechodu od plánovitého hospodárstva k trhovému, má taký význam aj hospodárska súťaž.

Podľa čl. 55 ods. 2 ústavy: "Slovenská republika chráni a podporuje hospodársku súťaž. Podrobnosti ustanoví zákon."

Slovenská republika ustanovením čl. 55 ods. 2 ústavy prijíma záväzok vytvoriť rovnaké právne podmienky na ochranu a podporu hospodárskej súťaže. Článkom 55 ods. 2 ústavy sa určenie týchto podmienok odkazuje na zákon bez toho, aby ústava zákonodarnému orgánu dovolila splnomocniť orgány výkonnej moci na ďalšie obmedzenia hospodárskej súťaže.

Navrhovateľ namietal porušenie prvej vety čl. 55 ods. 2 ústavy. Návrh opomenul kontext medzi oboma vetami čl. 55 ods. 2. Ústavou Slovenskej republiky sa nepriznáva ochrana a podpora hospodárskej súťaže kedykoľvek a bezpodmienečne, ale iba v súlade s podmienkami ustanovenými zákonodarným orgánom.

Druhá veta čl. 55 ods. 2 ústavy má právny význam nielen pre určenie, ktorý štátny orgán má právomoc tvoriť právo na ochranu a podporu hospodárskej súťaže. Hospodárska súťaž je nepostrádateľná pre trhovú ekonomiku. Nie každé správanie súťažnej povahy však je relevantné z hľadiska hospodárskej súťaže. Popri súťažnom správaní bez ekonomickej podstaty existujú aj spoločenské vzťahy s ekonomicou podstatou, v ktorých pôsobia alebo by mohli pôsobiť zákonitosti hospodárskej súťaže, ale existujú spoločenské záujmy prevažujúce nad záujmami uplatňovanými pri ochrane hospodárskej súťaže. V prípade stretu záujmov chránených právnymi normami sa nijakému záujmu neposkytuje taká veľká ochrana, ktorá by mala za následok absolútnu neuplatniteľnosť práv slúžiacich na ochranu konfliktného záujmu. V súlade s touto zásadou sa zaručuje aj podpora a ochrana hospodárskej súťaže podľa čl. 55 ods. 2 ústavy. Hospodársku súťaž štát chráni len tam a dovtedy, kde a dokiaľ nevzniknú dôvody pre obmedzenie

alebo vylúčenie hospodárskej súťaže vo verejnom záujme. Súdny dvor Európskej únie napríklad vyslovil, že "navigácia vzdušnej dopravy je úlohou zahŕňajúcou uplatňovanie verejnej moci a nemá ekonomickú podstatu, nakoľko táto činnosť predstavuje službu vo verejnom záujme, ktorý sa zameriava tak na ochranu užívateľov leteckej dopravy, ako aj obyvateľstva vystaveného vplyvom lietadiel letiacich nad ním" (Sat fluggesellschaft Mbh v. eurocontrol, C-364/92).

Tak ako právo podnikat', ani ochranu hospodárskej súťaže teda nemožno nadrad'ovať nad všetky ostatné verejné záujmy, ani nad práva a slobody priznané súkromným osobám. Zvýšený záujem Slovenskej republiky podľa čl. 55 ods. 2 ústavy sa zaručuje tým, že podrobnosti ochrany a podpory hospodárskej súťaže sa odkazujú na zákon bez toho, aby ústava dovolila zákonodarnému orgánu splnomocniť orgány výkonnej moci na ďalšie obmedzenia hospodárskej súťaže.

Na základe všetkých vyššie uvedených právnych úvah ústavný súd rozhodol o návrhu namietajúcom nesúlad §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 35 ods. 1 a 2 a čl. 55 ods. 2 ústavy.

Podľa právneho názoru ústavného súdu pre rozhodnutie má podstatný význam tá časť §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z., podľa ktorej sa dovoľuje RM-Systému overovať, či obchodník s cennými papiermi zastupujúci prevodcu alebo nadobúdateľa alebo obstarávajúci prevod dlhopisov fondu pre prevodcu alebo pre nadobúdateľa "je fondom splnomocnený osobitnou zmluvou uzatvorenou medzi fondom a obchodníkom s cennými papiermi". Toto ustanovenie má obmedzujúci charakter.

Ústava umožňuje prijatie obmedzení vo vzťahu k čl. 35 ods. 1, aj vo vzťahu k čl. 55 ods. 2, ale verejný záujem na zavedení obmedzenia podľa §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. sa v konaní pred ústavným súdom nepreukázal. Dokonca aj v opačnom prípade by obmedzujúce

ustanovenie bolo v súlade s ústavou jedine vtedy, ak by ho prijala Národná rada Slovenskej republiky, lebo obmedzenia podľa čl. 35 ods. 2, aj podľa čl. 55 ods. 2 ústavy sa musia prijať v právnom predpise so silou zákona.

Tým, že obmedzenie práva podnikat' a záväzku chrániť a podporovať hospodársku súťaž sa zaviedlo v nariadení vlády, vláda porušila nielen čl. 35 ods. 1 a 2 a čl. 55 ods. 2 ústavy, ale aj čl. 120 ods. 1 ústavy a §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z.

Okrem nesúlady §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 35 ods. 1 a 2, čl. 55 ods. 2, čl. 120 ods. 1 ústavy a s §46 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 304/1995 Z. z. navrhovateľ namietal aj nesúlad §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s čl. 12 ods. 1 druhou vetou a s čl. 13 ods. 2 a 3 ústavy.

Pre konanie o tejto časti námietky irelevantné je porušenie čl. 55 ods. 2 ústavy, lebo ochrana hospodárskej súťaže sa v systematike ústavy zaraďuje do Tretej hlavy Prvého oddielu ústavy, ktorý sa nazýva Hospodárstvo Slovenskej republiky. Ustanovenia čl. 12 a čl. 13 ústavy zaručujú ochranu iba základným právam a slobodám podľa Druhej hlavy ústavy. K právam a slobodám, ktoré sa chránia podľa Druhej hlavy ústavy, patrí aj právo podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 a 2 ústavy.

Ak vláda nariadením ustanoví podmienky obmedzujúce základné práva a slobody, nekoná iba nad rámec úpravy podľa čl. 120 a čl. 2 ods. 2 ústavy, ale zároveň uplatní svoju normotvornú pôsobnosť spôsobom, ktorý nie je v súlade s čl. 13 ods. 2 a 3 ústavy, lebo svojím nariadením upraví otázky, ktoré ústava dovoľuje regulovať jedine zákonom. K odňatiu základného práva alebo slobody v rozsahu obmedzenia ustanoveného v nariadení vlády v takom prípade dôjde aj v nesúlade s čl. 12 ods. 1 druhá veta ústavy. **V nadväznosti na to nie je §8 ods. 8 písm. e) nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. ani v súlade s čl. 12 ods. 1 druhou vetou a čl. 13 ods. 2 a 3.**

V.

NAMIETNUTÝ NESÚLAD S §5 ZÁKONA Č. 222/1996 Z. Z.

Navrhovateľ namietal nesúladiť §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. s §5 zákona č. 222/1996 Z. z. z dôvodu, že účasť okresných úradov v privatizácii, spočívajúca v uzavieraní dohody s fondom o tom, kto bude zástupcom fondu splnomocneným pre príslušný okres podľa §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z., nie je podľa zákona č. 222/1996 Z. z. zverená do pôsobnosti okresných úradov.

Odporca proti návrhu uviedol, že §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. okresným úradom neukladá žiadnu povinnosť, ani nezavádza žiadnu novú rozhodovaciu kompetenciu. Účelom tohto ustanovenia je ustanoviť také podrobnosti nakladania s dlhopisom fondu, ktoré pri účinnej spolupráci fondu s okresným úradom znížia riziko zapojenia sa nekompetentných osôb do procesu nakladania s dlhopismi fondu. Preto §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v nesúlade so zákonom č. 222/1996 Z. z., ani s čl. 2 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd konštatoval, že zákonom č. 222/1996 Z. z. sa nevytvára právny základ pre vstup okresných úradov do privatizácie vo forme, ktorú ustanovuje §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. Tento zákon nesplnomocňuje vládu Slovenskej republiky, aby umožnila vstup okresných úradov do zabezpečovania organizovania trhu s dlhopisom. Také splnomocnenie nie je ani súčasťou splnomocnenia podľa §46 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. **Preto §8 ods. 2 nariadenia vlády č. 139/1996 Z. z. nie je v súlade s § 5 zákona č. 222/1996 Z. z., ani s čl. 120 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy.**

Podľa čl. 132 ods. 1 ústavy, ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v čl. 125 písm. b) je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť podľa výroku rozhodnutia. Orgán, ktorý tento predpis vydal, je do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu povinný ho uviesť do súladu s ústavou. Ak tak neurobí, výkonom rozhodnutia označené časti nariadenia vlády strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa čl. 132 ods. 2 ústavy rozhodnutia ústavného súdu o nesúlade nariadenia vlády s ústavou, s ústavnými zákonmi a zákonmi sa vyhlasujú spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. februára 1997

Za správnosť vyhotovenia:

████████████████████

súdu

JUDr. Milan Č i č
predseda pléna Ústavného

Slovenskej republiky